

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 496 - C / 2014
Érkezett:	2014 MÁRC 14.
Példány:	1
Melléklet:	9 db
Kezelőiroda:	<i>[Handwritten signature]</i>

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.
1535

SIKLÓSI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érkezett:	2014 MÁRC 07.
Szám:	[REDACTED]
Mell.:	[REDACTED]

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm ([REDACTED]) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. §. (1) bekezdése és 27. §. alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazása folytán a [REDACTED] sz., valamint a [REDACTED] végzésének alaptörvény ellenességét, és a bírói döntéseket, illetve az 1998. évi XIX. törvény

230. §. (2) bekezdéséből a **„továbbá azokat az indokokat tartalmazza, amelyek alapján a pótmagánvádló a feljelentés elutasítása, a nyomozás megszüntetése vagy a vádemelés részbeni mellőzése ellenére a bírósági eljárás lefolytatását indítványozza”,** valamint a

231. §. (2) bekezdés d./ pontjából a **„vagy a vádindítvány nem tartalmazza a 230. § (2) bekezdésében foglaltakat”.**

semmisítse meg, mivel ezek a rendelkezések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XV. cikk (1) bekezdésében, a XXIV. cikk (1) bekezdésében, és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

Állapítsa meg az Alkotmánybíróság, hogy a megsemmisített rendelkezések az ügyemben nem alkalmazhatóak.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

[REDACTED] ellen tett feljelentésem tárgyában a Siklói Rendőrkapitányság folytatott nyomozást, azt azonban bűncselekmény hiányában megszüntette, és a megszüntető határozat ellen bejelentett panaszt a Budapesti VIII. kerületi Ügyészség az ügyben [REDACTED] §. sz. alatt elutasította.

Ezt követően pótmagánvádlóként vádindítványt nyújtottam be. A vádindítványt a Siklói Járásbíróság [REDACTED] sz. alatt Be. 231. §. (2) bekezdés d./ pontja alapján elutasította, mert álláspontja szerint a vádindítvány nem tartalmazza a Be. 230. §. (2) bekezdésében foglaltakat, nevezetesen azt az indokolást, hogy a megszüntetés ellenére miért indítványoztam a bírósági eljárás lefolytatását.

A végzés ellen fellebbezést jelentettem be.

A fellebbezésben hivatkoztam arra, hogy a vádindítvány pontokba foglalva tartalmazza, milyen okból nem értek egyet a nyomozó hatósági és ügyészségi határozatban foglaltakkal, miért volt megtévesztő [REDACTED] magatartása, milyen kárt okozott, és a magatartása milyen okból alkalmas a csalás büntetének a megállapítására. A vádindítvány tartalma akkor is így értelmezendő, ha kifejezetten nem használja azt a megfogalmazást, hogy azért emeltem vádat, mert nem értettem egyet az ügyészi állásponttal. Más értelmezés ugyanis kizárt, egyetértés esetén tudomásul vettem volna a megszüntető, illetve a panaszom elutasításáról szóló határozatot.

Hivatkoztam arra is, hogy miután a Siklói Járásbíróság csupán a vád alakszerű követelményének hiányára alapította a döntését, a bíróságnak fel kellett volna szólítania a vádindítvány hiányosságainak a pótlására, ahogy azt az 1/2007.BK vélemény tartalmazza. Eszerint: „Ha az ügyész megsérti a vádemelés törvényes alakszerűségeit, de a törvényes vád minimális követelményei teljesülnek, a bíróság felhívja őt a hiányosságok pótlására. Ha ez nem vezet eredményre, megszünteti az eljárást. (Be. 267. § (1) bek. k) pont). **Értelemszerűen ugyanígy jár el, ha magánvádló képviseli a vádat.**”

A benyújtott vádindítvány törvényes volt, megfelelt a Be. 2. §. (2) bekezdésének, melynek értelmében: „törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi”.

Miután tehát a pótmagánvádló (vádindítvány) törvényes volt, nem volt jogszabályi akadálya a hiánypótlásra felhívásnak. Különösen arra is tekintettel, hogy az említett BK vélemény azt is kimondja, az „ügyész bíróság általi megkeresése a vádirat (kellék)hiányosságainak pótlása végett valójában nem lehetőség, hanem törvényi előírás”.

Ugyanezt a megállapítást tette korábban az Alkotmánybíróság a 3242/2012. (IX. 28.) AB határozatban.

A Be. 236. §. szerint a pótmagánvádló a bírósági eljárásban - ha e törvény másképp nem rendelkezik - az ügyész jogait gyakorolja, ideértve a vádlott személyi szabadságának elvonásával vagy korlátozásával járó kényszerintézkedés elrendelésének indítványozását. Itt a törvény más rendelkezésére utalás csakis az ügyész jogaira vonatkozik, és nem a váddal kapcsolatos esetleges megkülönböztetésekre.

Alaptörvénybe ütköző erre tekintettel az, hogy míg az ügyészi fellépés esetén lehetőség van a vád kellékhiányosságainak a pótlására, addig ez a pótmagánvádló esetében nem adott, a Be. 231. §. (2) bekezdés d./ pontjára tekintettel. Miközben az ügyészség egyik fő profilja a vádemelés, a pótmagánvádló és jogi képviselője ezt nem professzionálisan gyakorolja, a hatályos büntetőeljárás törvény mégis szigorúbb, többet vár el a pótmagánvádlótól, mint az ügyészi vádtól a kellek vonatkozásában.

A Be. 217. §. (3) bekezdése alapján az ügyész nem köteles a vádemelés megindoklására, míg ilyen kötelezettség a pótmagánvádlót terheli.

Indokolatlan különbségtételt jelent tehát a vádemelés két formájának eltérő megítélése a tartalom, a hiánypótlásra felhívás és elutasítás tekintetében, amennyiben a pótmagánvádlótól többet vár el a jogszabály, mint a vádemeléssel hivatásszerűen foglalkozó ügyészi szervezettől. A BK vélemény egyértelmű abban a tekintetben, hogy a két vádemelési forma tekintetében ugyanúgy kell eljárnia a bíróságnak, de jelen ügyben ez nem így történt.

Miután a pótmagánvádló a törvény által meghatározott esetekben az ügyész feladatait és jogosultságait gyakorolja, a vádindítványok eltérő megítélése ellentmond az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésnek, miszerint: Magyarország független, demokratikus jogállam, valamint a XV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott általános jogegyenlőségnek.

Ide tartozik az a különbségtétel is, hogy amennyiben a büntetőeljárás megszüntetésére azért kerül sor, mert a vád nem törvényes, e végzés jogerőre emelkedése nem akadályozza annak, hogy az ügyész a korábban vád tárgyává tett cselekmény miatt az elévülési időn belül ismételten a törvényes vád követelményét kielégítő vádat emeljen, viszont a pótmagánvádló esetében még az sem megengedett, hogy a kellékhányos vádindítvány a hiányok pótlása után ismételten benyújtható legyen.

A Be. 230. §. (2) bekezdésének kifogásolt része - *„továbbá azokat az indokokat tartalmazza, amelyek alapján a pótmagánvádló a feljelentés elutasítása, a nyomozás megszüntetése vagy a vádemelés részbeni mellőzése ellenére a bírósági eljárás lefolytatását indítványozza”* - azon oknál fogva is indokolatlan, nem a jogállamiságnak megfelelő szabályozás, hogy a vádindítvány benyújtásának a ténye, valamint a vádindítványnak Be. 2. §. (2) bekezdése szerinti tartalma önmagában megadja azon indokok körét, amiért a pótmagánvádló a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

A leírtak - a vádindítvány elutasítására vagy elfogadására vonatkozó eltérő szabályozás - az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe is ütközik, mert nem felel meg az Alaptörvényben szabályozott tisztességes eljárás követelményének.

Az eljáró másodfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott 1/2007.BK véleménnyel, illetve annak tartalmával kapcsolatosan annyit rögzített döntése indokolásában, hogy a BK. vélemény hiánypótlással kapcsolatos állásfoglalása jelen ügyre nem alkalmazható.

Ennek indokát azonban a végzés nem tartalmazza, de ebből az előbb említett megállapításból az következik, hogy más ügyben alkalmazható lenne a vélemény tartalma. A döntés ilyen indokolása - *„jelen ügyre nem alkalmazható”* - nem felel meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés második részének.

Megjegyzendő, hogy a végzés szerint a vádindítvány nem hivatkozik a nyomozás megszüntetésének tényére, az ezzel kapcsolatos határozatra, ami utalhatna arra, hogy az abban foglaltakkal nem ért egyet.

Ezzel szemben megállapítható, hogy a vádindítvány 3. oldal 8. bekezdése a másodfokú bíróság által hiányoltakat tartalmazza. Felveti a tisztességes eljárás követelményének hiányát a másodfokú végzés felhívása, mely szerint *„Utal azonban a másodfokú bíróság arra, hogy ezen elutasítási ok nem zárja ki azt, hogy a vádindítvány törvényes határidő letelte előtt ismét benyújtható (Be. 231.§. (3) bekezdés).”* A Be. 231. §. (3) bekezdése szerint ugyanis a határidő letelte előtt a vádindítvány akkor nyújtható be ismételten, ha azt jogi képviselő nélkül vagy az arra nem jogosult személy nyújtotta be.

A másodfokú bíróság döntése bár nem érdemi, de eljárást befejező határozat, nincs lehetőség sem további jogorvoslatra, sem a vádindítvány ismételt benyújtására. A bíróság azonban az eljárást szabályozó, a bírósági gyakorlatra iránymutató értelmezést figyelmen kívül hagyta, és ennek okát semmivel nem indokolta, ezért eljárása nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és az Abtv. 26. §. (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban **alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása** folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

24. ! ?

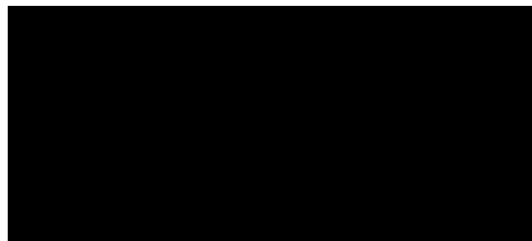
Az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdés d./ pontja és az Abtv. 27. §. értelmében az **alaptörvény-ellenes** bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a **bíróági eljárást befejező egyéb döntés**

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az ügyben hozott bírói döntések ugyan a hatályos Be. jogszabályi rendelkezésének megfelelnek, azonban a törvény releváns rendelkezései a fentiekben részletezett okfejtésre tekintettel alaptörvény ellenesek, de ennek hiányában is alaptörvénybe ütközik a másodfokú bíróság döntése az indokolási kötelezettség nem teljesítése okából. A jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem. Az ügyben más eljárás folyamatban nincs.

P é c s , 2014. március 5.

Indítványozó képviselőjében:

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok:
 - Vádindítvány
 - Siklósi Járásbíróság [redacted] végzése
 - Végzés elleni fellebbezés
 - Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság [redacted] sz. végzése
 - A másodfokú döntés kézbesítését igazoló boríték